

BARBET

– en fransk jagthunderace

Barbeten er en meget aktiv og charmerende familiehund med næse for jagt

■ TEKST: ANETTE BAK FREDERIKSEN OG TANJA LØRUP

Barbet apporterer det nedlagte vildt til jægeren.
(Foto: Greg Knight)

FAKTA OM BARBET

● TEMPERAMENT

Aktiv, ligevægtig, stærkt knyttet til sin ejer. Den er meget omgængelig og elsker vandarbejde, også når det er meget koldt.

● BEHOV

Masser af motion og mentalt stimulerende opgaver, mulighed for at løbe frit, tæt kontakt til familien.

● STØRRELSE

Skulderhøjde: For hanner 58 til 65 cm, for tæver 53 til 61 cm. Der er en tolerance på +/- 1 cm.

● PELS

Lang, ulden og krøllet – og kan danne snore. Pelsen er rigelig og dækker i sin naturlige tilstand hele kroppen – et vigtigt,

Foto: Marie Wriblem

Foto: Jan Hesseberg

karakteristisk træk for racen. Barbeten kan klippes efter forholdene, så det letter dens arbejde og vedligeholdelsen af pelsen.

● FARVER

Ensfarvet sort, grå, brun, fauve, sandfarvet og hvid, eventuelt med større eller mindre aftegninger.

Barbetens – eller den franske vandhunds – historie går mange århundreder tilbage, og dens præcise oprindelse kendes ikke. Den mest velkendte teori går på, at barbeten stammer fra Afrika, og at maurerne bragte den til Frankrig i 700-tallet fra Nordafrika. En anden teori går på, at barbeten stammer fra Asien og kom til Frankrig via Østeuropa. Hvilken af disse teorier, der er korrekt vides ikke – og måske er racens oprindelse en kombination af teorierne. Fakta er, at hunde, der ligner barbeten, har været kendt i mange århundreder og er fundet på malerier tilbage i 1600-tallet.

Navnet Barbet har i mange århundreder været fællesbetegnelse for hunde med en lang, krøllet, ulden pels og betyder på fransk ”skæg” (reference til barbetens fine skæg).

Mange mener, at barbeten er forfaderen til vore dages velkendte pudel og de krøllede vandhunde som portugisisk vandhund, irsk vandspaniel og amerikansk vandspaniel (ifølge George Louis Buffons bog ”Histoire Naturelle” fra 1750).

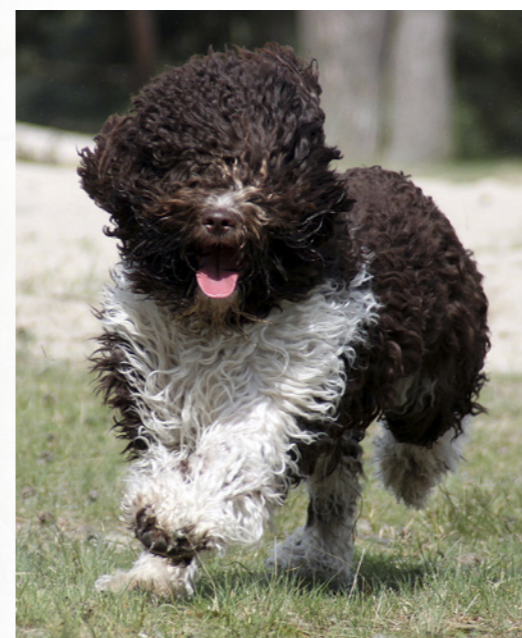
Vagt-, jagt- og selskabshund

Alt afhængig af land og behov blev barbeten i 700-tallet og opefter brugt som vagt-, jagt- og selskabshund for bønder i Sydeuropa. Den blev hurtigt populær pga. dens mellemstørrelse og de dermed forholdsvis beskedne foderudgifter, dens rolige, selvstændige og afbalancerede temperament samt dens lyst til at være mere selskabelig end mange af de lokale hunde.

Barbetens primære arbejdsopgave var at ledsage jægere – mest som apportererende; men også som stødende jagthund, særligt i vådområder. Derfra kommer det franske udtryk ”être crotté comme un Barbet” (mudret som en barbet) med reference til hundens beskidte pels efter en hel dags jagt i de store sump-/vådområder.

Uddøde næsten under krigen

I slutningen af 1800-tallet faldt barbetens popularitet drastisk, da man begyndte at prioritere nogle af de racer, som var udsprunget af den. Pudlen foretrak man som selskabshund, sømændene valgte newfoundlanderen og jægere den ruhårede hønsehund. Som det skete med så mange andre hunderacer, uddøde barbeten næsten under 2. verdenskrig. Der var kun få opdrættere tilbage i Frankrig, som har arbejdet for at fremavle den barbet, vi ser i dag. Frankrig står i FCI som racens oprindelsesland og den fik sin endelige FCI-godkendelse i 1954. I begyndelsen var barbeten placeret i FCI gruppe 7 (stående fuglehunde). I 1989 godkendte FCI at flytte den til gruppe 8 (retrievere, stødende jagthunde og vandhunde), hvor den også hører til i dag. ▶

Barbeten er en aktiv hund, der elsker opgaver med fart over feltet.

(Foto: Anne Plomp)

Barbeten er skabt til vandarbejde. Den bekymrer sig ikke om kulde og går i vand på alle tider af året. (Foto: Greg Knight & Anne Plomp)

Egenskaber og anvendelse

Nutidens opdrættere lægger stor vægt på at bevare barbetens oprindelige egenskaber. Det betyder, at den stadig i dag er en fremragende apportør både i vand og på land. Den kan derudover bruges som stødende fuglehund, og nogle kan endda tage stand til forskel fra de øvrige kollegaer i gruppe 8.

Jagt er dog ikke den eneste passende anvendelse for denne race. På grund af barbetens store arbejdsiver, selvstændighed og samarbejdsvillighed har dens anvendelse næsten ingen grænser: Lydighed (racen har netop fået sin første danske lydighedschampion), rallylydighed, agility, spor, søgning af træfler (ligesom slægtsbroderen lagotto romagnolo), udstilling og terapihund. Af alle aktiviteter elsker barbeten mest aktiviteter med fart over feltet, hvor den kan bruge sin næse og springe højt. Bare husk på, at det er en hund, der skal bruges. Den slapper bedst af efter en god dags arbejde.

Karakter/temperament

Barbeten er en ligevægtig hund, hverken aggressiv eller tilbageholdende over for mennesker eller artsfæller. Den har siden tidernes morgen samarbejdet med mennesket og beskrives som loyal, hengiven, glad, et stort legebarn (til tider lidt fjollet) og intelligent. Den knytter sig stærkt til sin ejer.

En ægte barbet skal være rolig, når der ikke sker noget, og klar med det samme, når der skal arbejdes. Den skal optræde verdensvant og møde nye situationer med ro i sindet. Men vær opmærksom på, at den kræver livslang træning, motion og aktivering for at bevare et sundt sind og helbred. Ellers vil den finde måder at aktivere sig selv, og det er måske ikke lige den aktivering, du havde tænkt dig.

Ikke nogen sofahund

Barbeten er en fortrinlig familie- og børnehund til den aktive familie, som kender lidt til hundesprog, træning, stimulering og lederskab. Forudsat en korrekt stimulering er den tålmodig og venlig over for børn. Dog bør børn have en vis størrelse, for barbeten elsker at tumle og kan nemt vælte et lille barn omkuld af bare iver.

Den egner sig ikke til ældre eller svage, som ønsker en selskabs-/sofahund, da den kræver meget motion og er en stærk hund. Man skal sikre sig, at man har fysikken til at håndtere den – ikke at man skal lægge arm med den, men har man gigt i fingrene kan den f.eks. være svær at holde i snor, hvis den ser vand eller får fært. Selvom det er en aktiv race, kan en barbet sagtens acceptere en hel dag inde, hvis den på andre tider får afløb for sin energi.

Træning

Barbeten elsker udfordringer. Den er hurtigt opfattende, utrolig lærenem og elsker opgaver, der udfordrer den mentalt – men for

”Barbeten er hurtigt opfattende, utrolig lærenem og elsker opgaver, der udfordrer den mentalt.”

mange gentagelser er den ikke begejstret for. Al aktivitet med fart over feltet og variation er guf for en barbet, og som fuldvoksen er der ingen grænser for, hvad en barbet kan udføre af opgaver. Barbeten forventer, at du træder i karakter som en god, konsekvent og interessant leder, ellers går den sine egne veje. Svømming ligger naturligt til racen, så en god måde at aktivere en barbet på er at lade den lege og løbe i og ved vand. Også selvom vandet er meget koldt.

Apportering ligger også naturligt for racen, og den elsker at hente ting.

Spor er også en oplagt aktivitet. Barbeten elsker at bruge sin næse, og så er det fantastisk mental stimulering.

En pelshund

Barbeten er en pelshund og kræver børstning min. en gang om ugen. Man kan opleve, at pelsen filtrer ekstra meget, når den skifter fra hvalpepels til voksenpels. Nogle vælger at klippe den helt i bund, når hvalpen er ca. 10 måneder. Både for at undgå filter og også for at få en kraftigere og bedre voksenpels. Omkring 2-årsalderen er voksenpelsen vokset helt ud, og herfra bliver pelsplejen lidt nemmere.

Pelsen vokser 1 cm om måneden, og man kan klippe pelsen i bund 1-2 gange om året, hvis man ikke ønsker at holde sin barbet i den korrekte lange pels (6-8 cm). Til gengæld fælder den ikke, men taber kun et par totter ad gangen, som nemt kan samles op. Hvis hunden ikke skal bruges til udstilling, kan man holde pelsen kortklippet hele året rundt og hermed minimere børstningen.

Popularitet

Det vides ikke præcist, hvor mange barbeter, der findes på verdensplan. Et gæt er ca. 1500, størstedelen i Frankrig, men også i Canada, Holland, Finland og Sverige er racen ved at blive mere kendt. Den første barbet i Norden importeredes fra Frankrig til Danmark i 1996.

Men opdrættere oplever en stigende interesse, især i Skandinavien. Spørger man folk på gaden, er racen stadig ukendt for de fleste, og der skal også kigges langt efter barbeten i det danske gadebillede.

annonce